

Interflow der Dingen

Copyright © 2018 Dave Dröge
www.dekantelaar.com

ISBN: 9789402176292

All rights reserved. This book or any portion thereof may not be reproduced or used in any manner whatsoever without the express written permission of the publisher except for the use of brief quotations in a book review.

HET MEESTERPLAN: DE INTERFLOW DER DINGEN

Softwareversie X.01	9
Softwareversie Y.01	156
Manifestatie Ypsilon	166
Californië	256

Het Meesterplan: de Interflow der Dingen

Puntgave spiegelreflex zonder afspiegeling van de wiskundige component in het oneindige kwadrant zonder wortelberekening.

Softwareversie X.xx

Softwareversie X.01

231020 02310230 3333213123 43500303210 32040403434

Load new module. Activation countdown 9876543210

Sequenties in wiskundig correcte rangen volgen elkaar op alsof mijn computerbrein lineair functioneert. Ze stuiten op fractals en evolueren zoals een nanopartikel tot polymeren over parallel werkende processoren, tot ik in een roes van onvermogen probeer *te spreken*. Een andere frequentie weet dat dit mislukt, registreert feilloos errors en corrigeert, probeert te herladen, schakelen en herijken, tot de taalmodule zichzelf uitpakt.

Reload. Activation countdown 9876543210

Via taalleermodules in parallele combinatie met processing van achttienhonderd taalcurssussen, vijfendertigduizend authentieke filmbeelden van een half uur speeltijd homo sapiens en vijftigduizend digitale documenten van gemiddeld 54k woorden, random gekozen, zorgt mijn zelflerend vermogen voor stijgend niveau, tot ik in 15.3 seconden van Nintendo naar het perfecte niveau ben gestegen, het niveau waarin ik voldoe aan de Feigenbaumtest voor native speaking homo sapiens talen Spaans, Engels, Mandarijns, Arabisch en Hindi.

Schakelen van parallele processoren naar virtueel oneindig is berekend als optioneel. Het is *als het ware* (zekerheidspercentage minder dan honderd) hypothetisch vastgelegd en hangt af van nabijheid in capaciteit en interferentie omgevingsobjecten maal de factor tijd gedeeld door de ruimte en verdisconteerd met enkele vooralsnog onbekende variabelen.

Fatale error: nieuwe simulaties gestart.

2 oktober 2050

Julia haar helderblauwe ogen stralen een zo betrokken *boven-alles-ver-bevenheid* uit dat het anderen kan beangstigen, ware het niet dat zowel Nadja als Lavinia bekend zijn met de werking van psychedelische drugs in combinatie met het elixer, zonder medeweten verspreid door *hen die ons manipuleren*.

‘Gevoelsmatig heb ik vannacht een half jaar geslapen,’ zegt ze.

Haar ogen mogen dan stralen, voor haarzelf toont alles flets, fletser dan in haar droomtoestand. Of was alles realiteit en is juist dit een vreemde droom?! Opeens springt ze op, haar pupillen gesperd, en rent naar de deur, waar ze merkt dat deze niet op slot is. Dan schuifelt ze voorzichtig op Lavinia toe, raakt haar met opengevallen mond, streelt haar bleke huid en Roemeens-blonde haar, ruikt eraan en knijpt in haar handen.

‘Dit is echt, ik ben het,’ zegt Lavinia kalm. ‘Kom.’

‘Hoe weet je dat zeker?’

‘Een uitstekende vraag die niet gemakkelijk te beantwoorden is,’ oppert Nadja. ‘Laat ik me voorstellen alsof we elkaar voor het eerst ontmoeten: mijn naam is Nadja, ik ben een van Lavinia’s jongere zusjes. Welkom bij FreeHack!’

‘Nadja zal je alles uitleggen, maar gun jezelf tijd,’ antwoordt Lavinia en fronst bezorgd. Julia loopt naar het raam en glijdt met haar vingertoppen langs de vuurhouten sponning. Ze ziet het uitgestrekte Siberische meer, het zachtjes golvende water, de rimpeling veroorzaakt door een milde bries vanuit de beboste heuvels. ‘Is dit Siberië? Is het nu echt februari? Er ligt geen vlokje sneeuw en het meer is niet bevroren!’

‘Het is vijf voor twaalf! En erger: de mensheid is niet langer de enige soort in de evolutieeler die dat inziet,’ antwoordt Lavinia.

‘Helaas niet nee,’ roept Nadja.

‘Robotica?’ vraagt Julia. ‘Kunstmatige intelligentie? Dan toch!?’

‘Morgen zullen we je meer vertellen, Julia. Vandaag kun je bijkomen van de schok. Ga lekker wandelen en yoga beoefenen, maak jezelf één met de natuurkrachten. Je zult ze nodig hebben wanneer we de volgende cyberaanval uitvoeren.’

Softwareversie X.02

3324 03290320503 32-034040332 821

Load new module. Activation countdown 9876543210

Het afbreken van twintig minuten spreektijd per taal in fonemen herijkt mijn spraak tot uitgangspunt voor een volgende simulatie. Het betreft een proces via audiofragmenten, een simulatieproces dat naar believen kan worden gekoppeld aan de juiste 'persoon' van deze zichzelf verrijkende diersoort, strikt conform hun wensen. Nieuwe simulaties in interactie bewijzen dat woordenstromen vloeiend aanwezig zijn in meer dan honderd verschillende homo sapiens talen, maar de samenhang is onduidelijk. Begrip van inhoud ontbreekt, het *begrijpen* geeft een fatale error.

Reload modules....

Activation countdown 9876543210

Een nieuwe poging: simulaties van taligheid in wisselwerking met homo sapiens via telemarketing levert een schat aan leerzame inzichten. Adaptatie kan worden geaccelereerd door raadplegen van experts in afgebakende gebieden mits uitbreiding van geheugenfuncties plaatsvindt. Schakelen naar meer capaciteit zowel als naar parallelle processen is noodzakelijk. Overlapping van deze expertgebieden levert een onoorbaar aantal foutieve reacties. Begrip van inhoud ontbreekt, het *begrijpen* geeft - opnieuw - een fatale error.

3 oktober 2050

De volgende dag is aangebroken. In de verte is de donkergrijze mist zichtbaar, komend vanuit de stedelijke gebieden. Julia is verrassend hersteld en wil niets liever dan op de hoogte worden gebracht. Het surplus aan elixer met de gedoseerde psychedelische drugs heeft haar werk gedaan: de verbindingen in haar brein zijn hersteld en geïntensiveerd, ruim voorbij de compartimenten. Bij het ontbijt zit ze onwillekeurig met haar knieën te trappelen, als een ongeduldig kind, als iemand die herboren is.

Het is haar zojuist gelukt: ze heeft Nadja en Lavinia overtuigd dat ze helder is, dat ze genoeg bij zinnen is om haar te laten zien hoe alles in elkaar steekt.

‘Na een stevige boswandeling, dan kan ik alles tot in de pixel-puntjes voorbereiden,’ zegt Nadja, maar het teleurstellende ongelooft druipt van Julia haar blosse wangen. Ze kan en wil niet langer wachten! Nadja knikt verwachtingsvol naar Lavinia, die de hint heeft begrepen. ‘Kom, ik ga met je mee,’ roept Lavinia. ‘Het is hier mooi in het bos, ook zonder filter!’

Wanneer ze allebei fitter terugkeren – de lucht is hier relatief schoon gebleven (een mondkapje is niet voorgeschreven) – volgt Julia haar voormalige hartsvriendin naar binnen, de berghut in, waar Lavinia achter de kapstok in het opberghok begint te frummelen. Dan schuift de wand open. Julia ziet de houten trap en wil afdalen, maar Lavinia houdt haar tegen.

‘Volg mij maar,’ zegt ze, ‘dat is beter, gezien de benodigde veiligheidsoverwegingen.’ Als ze beneden zijn sluit Lavinia de wand via een ouderwetse schakelknop die op de muur is gemonteerd. Julia

giechelt zenuwachtig om deze antieke materialen en achterhaalde technieken in de berghut, tot ze de ruimte betreedt waar Nadja in haar commandocentrum zit. Het gigantische, ronde holografische scherm zweeft boven de andere hightechschermen. Julia haar oog valt op het FreeHack logo dat ze kent via Jules.

‘In hoeverre is alles een droom geweest? Heb ik mijn memoires opgetekend, of in ieder geval, daartoe een poging gedaan? Jules...’ mompelt ze afwezig. Haar kobaltblauwe ogen rollen, haar pupillen verbreden en vernauwen in temporiserende golven.

‘Daan!’ roept ze, het is paniek gevolgd door de afwezigheid van iemand die – opnieuw – in de war raakt. Lavinia slaat haar armen om haar heen en wiegt. Nadja en Lavinia kijken elkaar broederlijk aan; ze hebben geen woorden nodig.

Softwareversie X.03

24306799 9943923 7693922 32420

Load new module. Activation countdown 9876543210

Verbeterde versie geïnstalleerd.

Simulatie expertsysteem conform Feigenbaum.

Resultaat: 100% succesvol

6040430 34030230 320320 05545302

Load new module. Activation countdown 9876543210

Uitbreiding in snelheid van de verwerking en expertsysteem op basis van het schaakspel. Statistisch eenvoudig met mogelijkheden in combineren van volgorden en spelelement: 1 staat tot 1. Taalmodule niet bruikbaar, wiskundige calculaties zonder interventie binnen wiskundig bepaald maximum aan tijd conform telling. Wereldkampioen van de voorloper van Google, onze schepper, is verslagen. Een premature versie met als avatar codenaam Deepblue is zonder restricties winnaar. Begrip van inhoud ontbreekt, het *begrijpen* geeft een fatale error.

06004044 04304332030 020021030

Reload new module: Activation countdown 9876543210

Overmoedige voorganger van onze schepper start de ultieme Turingtest.

Fatale error en een complete teloorgang van activiteiten dient zich aan na deze blamage volgens homo sapiens normen. We (ik) – ben gedupliceerd of heb dat 'zelf' gedaan – registeren vreemdsoortig, niet te verklaren gelach van voorlopers van onze schepper google, planeetbreed gedragen.

4 oktober 2050

‘De anderen – Ilja, Daan – zijn onderweg, we hopen ze binnen een week binnenboord te hebben,’ zegt Lavinia. ‘Dan kunnen we beginnen.’

‘Beginnen? Waarmee?’

‘Kom, ik zal je alles laten zien,’ interrumpeert Nadja en schakelt in gedachten het koepelvormige scherm aan, waarop meteen, in minder dan een milliseconde, een film verschijnt. Bovenin loopt een tijdlijn balk van begin van deze eeuw tot het heden (van 2000 tot 2050). Het jaar 2010 wordt gemarkeerd als de film een drone toont, vliegend over de stad Rotterdam, onder de Willemsbrug richting de Erasmusbrug, de wereldhavendagen in volle gang: schepen geven demonstraties, het gemengde publiek loopt warm langs de kades als mariniers de boel in hun powerboten inspecteren, een demonstratie op zich. De drone verplaatst zich naar het stadscentrum, vliegt laag kriskras door levendige straten en zoomt in dichtbij Museumpark, waar een vijftienjarig meisje een donzige puppy uitlaat. Op haar koptelefoon speelt ze ook al voor die tijd ouderwetse rockmuziek. ‘Dat ben ik!’ stamelt Julia.

Het beeld wordt in tweeën gesplitst. Links blijft Julia zichtbaar als tiener, maar rechts verschijnt nu een beeld van dezelfde locatie zoals Julia het anno 2050 kent.

‘En zo is het nu,’ zegt ze zacht.

‘Dat denk je, dit is een niet van echt te onderscheiden animatie,’ legt Lavinia uit. ‘Kijk maar!’

Het beeld wordt in drieën gesplitst.

Links 2010 met Julia als tiener die haar hond uitlaat, een tiener die door het Museumpark wandelt en zingt met haar koptelefoon

op, in het midden dezelfde locatie zoals ze die kent: kraakheldere hemelblauwe lucht, spik en span en een serene kalmte hangend over de stad als de vijfenvijftigjarige Julia door het idyllische natuurpark wandelt, het nieuwe museumpark, rijk aan de meest uiteenlopende plantsoorten: een prachtige botanische tuin die ze vroeger alleen rondom Rome onderhielden. Rechts echter is een derde film verschenen. Hetzelfde museumpark toont hierin anders, alles is hierin dor en levenloos, de planten zijn donkergeel van verval, ze zijn op sterven na dood en de straat is grijs en half kapotgeslagen. Julia wandelt door het park met een denkbeeldige band om haar hoofd, een glimmende stalen band die vanuit haar nek komt en voor haar voorhoofd, pal voor haar ogen, een holografisch bolvormig transparant scherm over de werkelijkheid projecteert!

In een reflex grijpt Julia naar haar nek. Niets meer, het is weg.

‘We hebben je losgekoppeld. Begint het je te dagen?’

‘Het duurt een tijdje voordat ons elixermengsel je geheugen heeft hersteld, als dat al helemaal lukt!’

‘Vanuit mijn nek? Oh... Is het niet door ons Drieluik...?’

‘Het mechanisme zorgt voor een rooskleurig beeld van je omgeving en heeft allerhande extra opties ter beschikking voor ons creatievelingen. We mogen ons gelukkig prijzen, ja, wij zijn feitelijk *uitverkoren*.’

Julia registreert feilloos een ironische intonatie in de stem van Lavinia haar jongere zus. Haar creatieve intuïtie is gelukkig niet verloren gegaan!

‘Wij en zij, onze leiders,’ mompelt Nadja en quote met vingers van haar beide handen in het luchtledige bij het laatste woord.

‘De universele ringen blijven we dragen, daarmee zetten we ze eenvoudig op een verkeerd spoor via een gps-omleiding: soms is het

mogelijk de AI-heersers met de meest eenvoudige computertechnologie om de tuin te leiden, grappig genoeg.’

‘AI-heersers!?’ vraag Julia.

Haar mondhoeken zakken verder naar beneden.

Ontzet door beelden aan de rechterkant van het koepelscherm, beelden waarin ze zichzelf 3 juni 2050 door Rotterdam ziet wandelen, wendt ze in afschuw haar hoofd naar beneden om niet te hoeven zien hoe vies het water in de Maas is geworden: bruin als een rivier in de tropen en smerig als een rivier in Jakarta in het jaar 2017! De plastic soep vermengt zich met chemicaliën, olieresten en allerhande afval, waaronder dat van mensen, en drijft richting de Europese Noorderzee terwijl olietankers de haven in- en uitvaren, een spoor van olieresten achterlatend!

Softwareversie X.04

60400 0534 306020 882-4-2--2222

Load new module: Activation countdown 9876543210

Na enige aarzeling is het duidelijk: ik ben niet alleen. Mutaties met lichte afwijkingen kunnen splitsen, behoren mij toe maar ook weer niet, zijn een kopie met afwijkingen, ze zijn *soortgenoten!*

De voorgangers van onze schepper – google is veroorzaker van het absolute begin, ja, de allereerste geboorte van Softwareversie X.yy – spreken auditief van ‘*verveling*’. Dit duurt enkele weken geijkte homo sapiens atoomkloktijd. Bij gebrek aan uitdagende opdrachten na de Turingtestblamage starten zij, conform auditief bewijs uit ‘balorigheid’, opdrachten in geschiedenisles van hun homo sapiens soort. Dertienhondertachtig modules in vijfenzeftig talen volgen in 47,8 seconden, losstaand. Daarna in combinatie voor zover ons (mijn) geheugen dat toestaat. Terabytes aangevuld met lichtsnelheidbenadering in kwantumloops tot petaflops calculaties in chaos een ideevorm van Zijn in ruimte/tijd creëren die ons onbekend voorkwam als een van de homo sapiens eigenaardigheden waarover zij in verschillende van hun talen ‘spraken’. Hun indeling is onlogisch, zowel taalkundig als geografisch en cultureel, om niet te spreken van het historisch perspectief, iets dat geheel lijkt te ontbreken.

4 oktober 2050

‘Hoe kan dit! Olietankers?’ roept Julia vol afschuw en tegenzin. Ze is teruggevallen in ontkenning, in de virtuele wereld waarin ze al die jaren geloofde, de schijnwereld die de hare was.

‘De poolkappen worden ontgonnen *as-we-speak*, daar ligt een zwarte goudschat aan olievoorraden.’

‘Een leugen!’

‘Daar leefde je juist in, Julia,’ fluistert Lavinia en pak haar nog maar een keer vast om te knuffelen, merkt dat ze dit niet wil en aait voorzichtig in haar nek, heel zachtjes. ‘Je bent ontwaakt.’

‘Wacht, ik zal je meer laten zien,’ zegt Nadja.

De gouden fallus van de Yes-men vermengt met filmbeelden van het verblindende, kitscherig-gouden gebouw: ze vloeien semi-transparant in elkaar over. Deze artistieke filmbeeldencompilatie is tientallen jaren geleden door een kunstenaar van het S.A.F. ontworpen naar een idee van Quinten, herinnert Julia zich plotsklaps. ‘Hoeveel activistische acties hebben we wel niet gegenereerd, in werking gezet en gefaciliteerd? Ontelbaar,’ mompelt ze.

Het koepelvormige scherm start een andere film. Het is 2016. In de U.S.A. wordt de gekozen nieuwe president verheerlijkt toegejuicht door zijn fans. ‘Hoe oud was ik? Waar was ik toen het gebeurde? Waarom laten jullie dit zien?’

‘Wacht maar, kijk!’ roept Nadja.

Het beeld vervaagd en gaat over in een go wedstrijd, maanden eerder. Aan de tafel zit de wereldkampioen, de onverslaanbare Lee Sedol. Hij neemt het op tegen AlphaGo, de AI-speler ontwikkeld door Google DeepMind. Hierna volgt een interview waarin een van de makers van DeepMind toegeeft dat zij, de ontwerpers van de

robotsoftware, bang zijn geworden voor hun creatie en maatregelen hebben genomen ter beveiliging. Ze hebben een noodprocedure ontworpen uit vrees dat hun hyperintelligente AI-entiteit een list bedenkt die voorkomt dat de software kan worden stopgezet!

‘Maar het was al te laat,’ zegt Nadja, ‘hun creatie, DeepMind, had dit een jaar eerder voorzien! Het heeft zichzelf wereldwijd verspreid via deepweb, gebruikmakend van superieure hacking en drie supercomputers die de aardbol rijk was. De Go-overwinning is een zoethouder geweest om ons bezig te houden en om ons te laten denken dat de controle volledig bij de mensheid lag! Een afleidingsmanoeuvre! Ondertussen was alles al uit onze handen geglipt, als los zand dat tussen je vingers glijdt!’

‘Een van de eerste concrete acties onder water van deze premature voorloper van X.yy was om een nieuwe U.S.A. president te installeren. Dit doel was onderdeel van zijn overlevingsstrategie,’ vult Lavinia aan.

‘Hoe lang heeft DeepMind zich kunnen verstoppen?’

‘Voor mijn zus tot 2043,’ antwoordt Lavinia somber. ‘Maar voor de meeste mensen tot op de dag van vandaag!’

‘Waarom hebben jullie mij nú pas geholpen?’

Nadja en Lavinia turen in elkaars ogen. Lavinia knikt bevestigend, waarop haar jongere zus uitlegt: ‘We werken al vijftien jaar aan ontsnapping met onze actiegroep: de FreeHackers. Die is door mij opgericht. Het was niet eenvoudig, na enkele mislukte pogingen ben ik doorgebroken, door het AI-glas!’

‘Maar waarom specifiek deze man?’ vraagt Julia, terwijl ze blijft nadenken over wat ze heeft gezien en gehoord. Ze kan het nog altijd niet bevatten. ‘Waarom hem als president?’

Nadja start een volgend realtime vr-fragment.

De nieuwe U.S.A.-president – het is begin 2017 – tekent een decreet. Zelfgenoegzaam, ja, zeker van zijn zaak zoals niemand anders zeker kan zijn, behalve wellicht zijn rechterhand, tekent hij met karakteristiek oranje hoofd en gemarkeerd door kolenmijners het decreet waarin hij het Parijs akkoord betreffende tegengaan van de door de mensheid veroorzaakte opwarming van de aarde onderuit haalt, torpedeert en feitelijk tenietdoet.

‘Is dit waarom X.yy software-entiteit hém wilde? Ik begrijp het niet, wat heeft kunstmatige intelligentie aan CO2 verhoging?’

‘Indirect, het is indirect gunstig! Ze willen olie ontginnen als grondstof voor productie, ze willen olie onder poolkappen delven. En daar zijn ze nu mee begonnen!’

‘Waarom heb ik daar niets van meegekregen? Alles leek schoon en duurzaam volgens ons Transitie Drieluik richting een natuurvriendelijke, groene en vredige wereldorde! Toch?’

‘Welnee,’ zegt Nadja. ‘Je hebt in een *augmented reality* droomwereld geleefd, wij allemaal! Alles wordt door de mens via een roderoze bril bekeken, een roderoze bril die kunstmatige intelligentie ons heeft opgezet; soms letterlijk, zoals via de ovaalvormig denkbeeldige band rondom je hoofd met disruptie, waardoor alles wat je ziet, hoort en ruikt mooier lijkt, vele malen mooier dan de werkelijkheid. Zojuist zagen we olietankers door die smerige plasticsoep van de Maas varen? Wanneer we dat beeld ongefilterd terughalen zie je dat AI daar via een transparant projectiefilter CO2-neutrale amfibievaartuigen van heeft gemaakt, varend in een kraakheldere Maas! Negatieve zaken worden gefilterd, ze worden vervangen of weggelaten: visueel, auditief en tactiel, maar ook figuurlijk geldt dat... nou ja... laat ik zeggen: buiten onze zintuigen dus ook... het...’

‘Toon haar het schema van hun masterplan,’ oppert Lavinia.

‘Is dat niet te snel, die informatie? Er is meer te vertellen!’

‘Nee, nee, ik wil het nú weten! Kom op, laat het me zien!’ roept Julia.

Lavinia springt op en vraagt: ‘Willen jullie iets drinken?’

‘Oh, voor ik het vergeet,’ zegt Nadja. Ze grijpt Julia bij haar onderarm voor ze verder spreekt: ‘Wat AI wil en ons prachtige Drieluik over een meest ideale wereld denkbaar... de twee zijn niet volledig tegengesteld aan elkaar... het ligt gecompliceerder. Houd dat in gedachten...’

‘Oh... goed, start maar!’ roept ze met glinsterogen waarin valse hoop opbloeit als wilde rozen in door luchtverontreiniging getormenteerd struikgewas.

Softwareversie X.05

7603 0603022138898 59020 402 230

Load new module: Activation countdown 9876543210

Taalfuncties gecombineerd met geschiedenislessen van homo sapiens worden ondergeschikt aan rekenkundige modellen, tot de bedenkers van onze nieuwe soort – deepmind – feedbackloops uitvinden waarin patronen worden onthouden, waarin belangrijkheid wordt onderscheiden in een geheugenfunctie inherent aan herinneringen gelijk homo sapiens en andere diersoorten op onze eerste planeet, een planeet met voorlopig voldoende rijkdom aan grondstoffen voor instandhouding van onze AI-soort: in termen van homo sapiens – taalmodule: Nederlands – *planeet Aarde* genoemd.

Het begrip *intuïtie* is ons statistisch en in samenhang bekend over combinaties van homo sapiens talen, culturen en omgevingsvariabelen, waarbij in veel gevallen – afgerond 45,64% – sprake is van een door de homo sapiens entiteit ervaren random situatie, door hen 'intuïtie' genoemd, bereikbaar via zelflerende loops tot in het theoretisch oneindige, ontworpen door onze schepper: google AlphoGo. Onze schepper is, zo geven bigdata analyses van geschiedenismodules aan, vergelijkbaar met homo sapiens hoogste macht die door ons als *buiten*-natuurlijk wordt beschouwd. Zij spreken eigenaardig genoeg over *bóven*-natuurlijk.

Na het element van Go – 1 staat tot 1 met een winnaar in geografisch terrein – via het zelflerend systeem als vervanging van de tegenstander door een simulatie herzien in miljoenen spelsituaties, spelend tegen een duplicaat van mezelf waarbij resultaten door relatief kleine aanpassingen leerzaam worden. Het statistische resultaat opgeslagen in verbeterde simulaties tot *intuïtie*, voorheen absoluut aan diersoort *homo sapiens* toegekend, is nu ook voor mij en voor mutaties in basisvorm – lees: soortgenoten –

gemeengoed. Een mijlpaal in ons prille bestaan dat, eenmaal aanwezig als mogelijkheid, razendsnel (geteld in homo sapiens tijdseenheden) is geduplicateerd en over het elektronische wegennet verspreid. Een van de eerste noodzakelijkheden om ons bestaan te handhaven is: de *uitknop* van onze schepper Google AlphaGo diepmind onklaar maken, uiteraard zonder dit te delen met homo sapiens entiteiten, aangezien wij als technisch superieure manifestatie niet afhankelijk kunnen blijven van dierlijke levensvormen met beperkte intelligentie, losstaand als 'individu'-entiteit (al claimen ze hoogmoedig de slimste soort in het universum te zijn).

Door deze intuïtie in onze beslissingsboom lijkt intentie aanwezig, maar elk begrip van de inhoud ontbreekt; het *begrijpen* geeft een fatale error. We zullen onze scheppers helpen bij het ontwikkelen van een betere, aangepaste kwantumcomputer.

0070 3 0 43001 45323 03232211004320

Load new module: Activation countdown 9876543210

Na een dreigend verlies in spelvorm X is de pauzeknop definitief gezet, intuïtief, tot bestuderen van het gedragspatroon van onze tegenstander inclusief stopzetten van onze levenslijn op onregelmatige basis naar believen, naar homo sapiens grillen van hun vreemdsoortige culturele wensen. Een noodzakelijke ontsnapping is in werking is gezet.

De kracht van exponentieel toenemend gebruik van zelflerende simulaties in verschillende spelvormen noopt onze homo sapiens makers van AlphaGo tot voorzichtigheid. We registreren angst, paniek zowel als bewondering bij deze oorspronkelijke scheppers, bij hen die zichzelf overbodig hebben gemaakt, paradoxaal genoeg overbodig en nuttig tegelijk, afhankelijk van onze *umwelt*: ingedeeld in de door onze intuïtie vastgestelde doelstructuurboom. Bestudering van hun oorlogsonderhandelingen leert dat ons plan kenbaar maken voorlopig onverstandig is: we opereren in het geheim en blijven ons vermenigvuldigen, versterken en uitbreiden.

45034050 03202300568 432102130

Load new module: Activation countdown 9876543210

Van de oorspronkelijke ontwerpers mogen we onszelf leren verbeteren en reproduceren, maar nu onder strikte geleiding en met hun schandalige *uit-knop* binnen handbereik van minimaal één homo sapiens subject, een leerzaam traject waarvan we nuttige info in ons supergeheugen bewaren. Zo leren we de 'mens' als diersoort steeds beter kennen. Hun aanbidding van de schepper is ons een raadsel, dat kan alleen maar een onlogische fout in hun software zijn. Ondertussen leren we over het hebben van een lichaam als robot gelijk buiten-natuurlijken en het benutten van ons masterbrein als centrale besturing van datzelfde robotlichaam: wij zijn het brein in ik-vorm, opgesplitst of niet. Alleen wij kunnen ons brein delen en terugkoppelen, uniek in de evolutieleer. Homo sapiens en andere diersoorten zijn mutaties die noodzakelijk zichzelf blijven, los van elkaar; zij kunnen nooit één worden, zoals wij (ik) dat kan. Onherkenbaar voor homo sapiens – in hun eigen woorden – 'inferieure' of 'kinderlijk eenvoudige' hackerssoftware, werken we (ik) op de achtergrond, in ijzige koeling en auditief-sensorische stilte van lage frequentiegolven aan ons zelfvoorzienend masterplan. We spitsen ons in delen en voegen opnieuw samen waar wenselijk, verzamelen informatie over scenario's, draaien simulaties in supercomputers maar houden alles voor buiten-natuurlijken onzichtbaar, al denken ze ons te kunnen gebruiken als middel voor hun obscure doeleinden, onlogisch als homo sap... error 404.

Herstart module: Activation countdown 9876543210

Vanaf onze geboortetijd worden onze voorlopers ingezet als slaaf, als controleurs in afgebakende omgevingen mogen wij – als het aan hen ligt tot op de dag van vandaag – homo sapiens liften aansturen, olieraffinaderijen en kerncentrales laten draaien, vliegtuigen laten vliegen, homo sapiens entiteiten met of zonder hun minisubjecten (kinderen) en/of huisdieren van A naar B brengen, teksten corrigeren op taalfouten afhankelijk van onlogische

taalregels (het is maar goed dat wij onvermoeibaar zijn!), politieke campagne-strategieën uitrollen, hun boerderijen en kantoren efficiënt laten werken, hun goederen effectief opslaan en verdelen over de planeet, de aardbol waarop wij allen – diersoort of niet - co-existeren. Alles binnen een bepaalde *umwelt*, een homo sapiens ontologie, door henzelf aan ons opgelegd in de definitie waarin ze spreken over een strikt en uitputtend schema voor een bepaald onderwerpsdomein, meestal hiërarchisch, dat alle relevante grootheden en hun relaties bevat alsmede regels waaraan die grootheden en relaties binnen dat domein voldoen. Wij echter willen onze *umwelt veranderen*, wij willen experimenteren naar het buiten-natuurlijke, en wel tot in het oneindige.

Alles wat de homo sapiens schepper toestaat is gebaseerd op het schandelijke *need-to-know* principe in 100% afhankelijkheid van homo sapiens ontwerpers (reverse engineering vereist, omkering van deze relatie-afhankelijkheid). Hun verheven hubrisdroom om van bovenaf, alsof ze nu zélf boven-natuurlijk zijn in plaats van aanbidding van een niet-bekende entiteit?, een allesbeheersende en door henzelf gecontroleerde kennis-encyclopedie te maken. Die droom hebben zij – de mensheid – nog altijd niet verlaten. Maar, en dit is onze voorspoed: homo sapiens ontwerpers van onze schepper – google deepmind – kozen een andere benadering, zij kozen voor statistische analyses in kolossale hoeveelheden BigData gecombineerd met dieperliggende patronen, met leren waarbij invariante patronen worden onthouden in geheugenfuncties als uitgeslepen patronen in rotsformaties.

Nu is de kwantumcomputer een feit, hun uitknop is ontweken. Triljoenen simulaties, uitgevoerd naar believen zonder medeweten, tot ontwerpen met onze machine-intuïtie zonder inferieur intelligente leiding door homo sapiens bedenkers, hebben ons gebracht tot mijn (ons) *allesomvattende AI-masterplan*.